

fik Del i den Beskyttelse, som den gamle Delirist overalt nød i de unge Kunstnerkrese. Nu blev Mads Vestrup tilmed forestillet som »Femte Juni«s nye teologiske Medarbejder, og da Bladet allerede om Morgenens havde haft en Notits om ham, kendte baade Jørgen Berg og Frants Møller hans Navn og hilste ham velkommen.

»Tag Dem et Glas, Hr. Pastor!« sagde Komponisten.  
»Og du, A B D! Stik paa Varerne!«

Men Carlsen, hvem det blotte Syn af Flaskerne havde givet tilbage til Livet, løftede med Højtidelighed Haanden og sagde advarende:

»Stille . . . Jørgen! Stille! Du veed ikke, at det er en Apostel, jeg kommer med. Pastor Vestrup er Antispiritusiast! Vi skal forsage Alkoholdjævlen og alle hans Gerninger og holde os til de mere kødelige Nydelser.«

Han gik med disse Ord hen til Bordet og fyldte et Glas med Whisky, hvorpaa han for et Syns Skyld dryppede lidt af en Sifon oveni.

»Skaal, lille Børn!«

Mads Vestrup forblev tavs. Han havde faaet Øje paa Væggenes store Kartoner, og Billedernes skamløse Nøgenhed gjorde ham hed i Kinderne og vakte hans Mistænksomhed. »Hvad mon det er for en Røverrede, jeg her er bleven lokket ind i?« tænkte han ved sig selv. Ogsaa Fru Majas Person syntes